

FELLINGER KÁROLY

Cserebogár

Az apa elvárja gyermekétől, hogy az becsülje meg a játékait, vigyázzon rájuk, törődjön velük, de a gyereke tudja, érzi, a játékokat csak azért kapta, hogy lerázza őt az apja, hogy ne kelljen foglalkoznia vele, élhesse a szaros kis életét, ameddig lehet.

Az anya elvárja gyermekétől, hogy az ne akarjon kistestvért, helyette kérhet egy állatot, amivel persze neki kell majd törődnie, merthogy mindennek megvan a maga ára, hisz ezzel is munkára és szeretetre, gondoskodásra nevel, mert a mai világban a nőnek állatvédőnek és hű abortuszpártinak kell lennie, elítélni a gyilkolást, a háborút, közben jópofáskodni, mert az a divat, manapság majdnem kötelező; s hinni erősen, hogy nem élünk hiába.

* *

A kislány elereszt a búcsúban egy szép, fehérgalamb-lufit, egy szemfüles kisfiúcska megcélozza azt a jobb mutatóujjával, és a fehér lufi szétduzzan.

* *

A cirkuszban a bohóc dob a gyerekek közé egy almát, azok meg fejvesztve kapkodnak utána, de elvétik, az alma a székek alá gurul. A bohóc aztán eljátssza, hogy piros almát dob az egyik szomorú, szőke kislánynak, mire az úgy tesz, hogy elkapja és megeszi az almát, majd a lerágott csutkát visszahajítja a bohócnak, aki megpróbál kinézni a fejéből, s kacag, és sír a kacajtól.